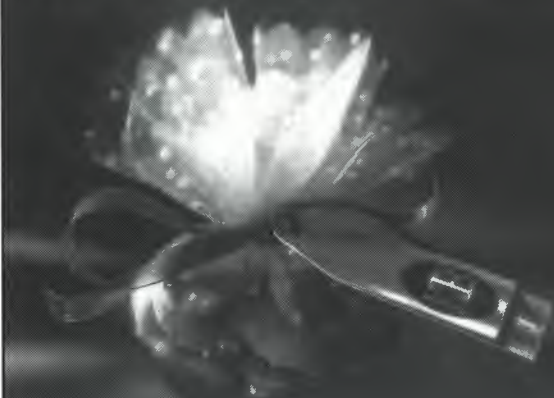

KB - PARTICULIERENSERVICE

KB-NEW LIFE*

Een nieuw leven voor de levensverzekering

De Kredietbank heeft een totaal nieuw spaar- en verzekeringsprodukt voor u uitgedacht : KB-New Life. Een soepele formule met alle voordelen van de klassieke levensverzekering, maar zonder de nadelen. Met KB-New Life :

- bepaalt u zelf hoeveel en wanneer u spaart;
- geniet u een gewaarborgde interest van 4,75%, vermeerderd met een jaarlijkse winstdeelneming;
- verhoogt uw rendement door de fiscale aftrekbaarheid.

Verzeker vandaag
nog uw toekomst.
Met KB-New Life.

U verneemt er alles
over in elk kantoor
van de Kredietbank.

*KB-New Life wordt afgesloten bij Omniver Leven NV, verzekeringsonderneming toegelaten onder codenummer 1007 om tak 21 "Leven" te beoefenen (KB 31 05.90 - BS 22.06.90)

Kantoor van afgifte : BRUGGE X

België/Belgique
P.B.
BRUGGE X
4/783

vivat academia

berichtenblad van het Verbond der Vlaamse Academics
1425
tweemaandelijks behalve juli en augustus
nr. 75 januari - februari '91

DHR. CELIS Richard
KASTEELPLEINSTRAAAT 59

Inhoud

2000 ANTWERPEN

Late nieuwjaarsgroet	<i>De redactie</i>	7
Gedaan met toegeven en zeuren!	<i>B.R. Vanhove</i>	2
Briefwisseling van het Hoofdbestuur		8
De Werkgroepen		14
Politieke standpunten van het V.V.A. ?	<i>ir. M. Van Dongen</i>	19
Algemene Ledenvergadering in Kortrijk		23
Hoe het in Kortrijk begon ...	<i>Paul Thurman</i>	29

secretariaat : Em. Jacquainlaan 126
1000 Brussel - tel. 02/218 68 20
giro 000-0429238-13

verantwoordelijke uitgever : F. Mollet
Baron Ruzettelaan 260
8310 Brugge

Woord vooraf

Op de valreep, eigenlijk al te laat : vanwege het hoofdbestuur : 'n gelukkig jaar 1991!

Het klinkt wat gek om van 'gelukkig jaar' te spreken terwijl in het Nabije Oosten met scherp wordt geschoten. Toch hopen we - met u allen - spoedig tot een situatie te komen waarin het gewapend conflict plaats moet maken voor ernstige diplomatieke gesprekken.

En laten we ook hopen dat in die gesprekken een kat een kat genoemd wordt : olie olie, Palestijnen Palestijnen, Israël Israël, enz. Schermen met internationale rechtsorde of met democratie is te gemakkelijk, de termen hebben trouwens zeer subjectief-interpreteerbare inhoud.

En mogen onze regeerders zichzelf niet al te veel opblazen met ronkende of geheimzinnige insinuerende verklaringen omtrent de "wereldpolitiek". Mogen zij deemoedig terugkeren naar de binnenlandse gegevens van elke dag en zich houden aan hun gegeven woord o.m. de uitvoering van de derde fase van onze fameuze staats hervorming.

31 jan. 1991

Gedaan met toegeven en zeuren ! Of... het eeuwig bipolair karakter van de vlaamse strijd ...

door Boudewijn Rafael VANHOVE ...

De grondige aversie voor la capitale, die ik bij mezelf probeer tegen te gaan, maar die me taai op het lijf blijft kleven, heeft voor gevolg, dat ik in Brussel na àl die jaren, nog altijd niet goed de weg weet.

Ik had een uitnodiging ontvangen voor een boek, dat aldaar zou voorgesteld worden in Hotel Astoria aan de Koningstraat-rue-royale. Zoiets vraagt altijd grondige voorafgaandelijke studie. Toen ik in mijn wagen met een groot omhaal van kaarten, straatnaamlijsten en herkenningsvierkanten (waarin dan nog eens a, b, c en d), eindelijk had gevonden waar het was, bleek het tamelijk eenvoudig te bereiken. Het was erg centraal gelegen en het parkeren zou wel een beproeving worden. Maar kom, het ging om een boek van Hugo Schiltz met de intrigerende titel : "Gedaan met treuren en zeuren !..." en zodoende, niet getreurd.

En zie, toen ik ter plaatse kwam, had mijn engelbewaarder, die heel af en toe ook als parkeerwachter fungeert, mij daar recht tegenover een verdacht mooie plaats voorbehouden zonder prohiberende borden of indicaties. Nu herkende ik de omgeving en het hotel. Zovele jaren geleden had Hugo De Ridder er eens een van zijn pennevruchten voorgesteld. Hij was toen nog niet opgeklommen tot de honneurs van Val Duchesse-Hertoginnedal, waar de vernissage van zijn "honderd dagen" plaats had en waar zowat de hele regering en al de grote jongens van de hoogste klas op post waren, zelfs die van de Franse afdeling. Neen, het was lang voor die tijd en ging toen nog over straatkeien.

Reeds bij mijn intrede, ontwaarde ik een heel aantal Vlaamse kopstukken van diverse strekking en pluimage, zodus belangstelling scheen er wel te zijn. Na het begroeten van een aantal bekenden, vernam ik uit de gesprekken, dat het eigenlijk niet om een boek, maar wel om een pamflet ging, van Hugo tegen Mark. Mark Grammens, u weet wel, zoon van, en die had een tamelijk bitter pamflet gepubliceerd onder de titel, sarcastisch gelijkloidend met een vroegere verkiezingslogan van de Volksunie : "Gedaan met geven en toege-

Gedaan met toegeven en zeuren !

ven !" Een lelijke steek in de flank natuurlijk, want, die verkiezing was toen juist voorafgegaan aan het Egmontpakt.

Wie Hugo kent, wist zo al, dat hij het niet zou laten zitten en hij pleegde inderdaad een tegenpamflet : "Gedaan met treuren en zeuren !..." Ook niet mis, moet ik zeggen, want wie Mark kent, weet dat hij vaak de sjagrijnige, wat depressieve indruk maakt van een eerder gefrustreerd intellectueel. Zover waren we dan, dat boekje zou nu worden voorgesteld.

De inleiding werd verzorgd door ene Jaspers, kleinzoon van, die ons de kenmerken van het pamflet en zijn belangrijke rol in de geschiedenis, tot en met het uitlokken van de Franse revolutie, op een wat doezelige manier uit de doeken deed. Ik heb het betoog met interesse gevolgd, maar het geroezemoes van het publiek, - niet zozeer de vooraanstaanden als wel de lui achteraan, - bewees dat dit niet voor iedereen het geval was.

Toen kwam Hugo aan het woord, om ons te vertellen, waarom hij zo verontwaardigd was, dat hij niet kon laten een tegenstuk de wereld in te sturen. Het was hoofdzakelijk om altruïstische redenen, zo bleek uit de opsomming, en om het Vlaamse volk voor waanideeën en dwalingen te behoeden. Het werd een juweel van een pleidooi, bondig, goed te volgen en vooral tactisch zeer handig, zodat het publiek nu wel stil was. Op een zeker ogenblik deed hij me denken aan een stukje van Wim Sonneveld, die op een listige manier de ongewenste vrijer van zijn dochter de deur wist uit te werken, door de jongen zodanig te prijzen ("Ik prees hem de poten van onder zijn stoel !") dat dochterlief hem op de duur niet meer kon luchten en dat was dan ook de bedoeling.

Zo begon Hugo eveneens zijn betoog : Mark was zulk eens schrandere intellectueel, zulk een belezen joernalist, zulk een scherpzinnig analyst, hanteerde zulk een heldere taal, ... kortom hij prees hem de hemel in. Ja wiedes, er is toch geen eer aan een stumperd aan te vallen en bovendien is het een bekende procedure : reculer pour mieux sauter, en dat was dan ook wat hij deed.

Hij viel Mark aan op de zwakste, meest neurotische plekken van zijn pamflet, telkens de passages letterlijk citerend : neen, het Vlaamse volk bestond niet uit platvoerse slappelingen, neen, de politiciers waren niet zo vaak corrupt en alleen maar uit op een auto met chauffeur en een secretaresse passend bij het intérieur, neen dit, neen dat, maar ja ... en toen kwam het, regelrecht, persoonlijk en ad hominem ... Jaren geleden had Mark aan Hugo persoonlijk een les in machiavellisme gegeven, iets over het maken en dan cynisch niet nako-

men van beloften en zie, wat wist deze leermeester nu onze Vlaamse politiciërs aan te wrijven? Jaja, tegen wie zegt ge't, hear who is talking.

Geen wonder, dat het publiek na dit betoog levendig reageerde, de geluidsin-tensiteit der gesprekken nam gaandeweg toe, er was een grote diversiteit aan dranken en hapjes, -die uitgever kent zijn wereld- het eindigde in een gezellige boel en ten slotte ging eenieder tevreden naar huis.

Onderweg overdacht ik wat ik gehoord had. Waar haalt Hugo de tijd, om naast al zijn bezigheden en verplichtingen nog een boek te plegen, had ik opgeworpen. Zou Sus Verleyen dat voor hem geschreven hebben, zo luidde een tegenvraag, die heeft zoiets meer gedaan. Wel, van meet af aan, dacht ik dat al niet. Wie Hugo een beetje kent, weet toch hoe snel en voor hoeveel bladzijden hij, gelijk hebben of niet, in de pen zal klimmen van het minste dat hij zich op de teen getrapt voelt. En achteraf, nu ik zijn pamflet gelezen heb, volhard ik nog meer in die mening.

De stijl van Hugo is vlijmend snedig, hij verraadt de gewiekste debater en de doorwinterde advocaat, die de tegenstander niet spaart, maar hem meteen aanvalt op zijn zwakste plekken, op zijn Achillespees, op zijn beweringen, die, hoe onschuldig ook, het ongeluk hebben een misverstand of een boosaardig verkeerde interpretatie toe te laten. De stijl van Sus Verleyen is vriendelijker, plezanter, bevat geestige taalvondsten en zinswendingen, metaforen en allegorieën, verraadt een beter karakter, leest vlotter en ... verkoopt beter, dit laatste, beroepsmatig (en ook voor Roularta) een niet te onderschatten voordeel, natuurlijk.

Het eerste wat ik de volgende dag deed, was me "Gedaan met geven en toegeven" aanschaffen, want ik had er nu veel van gehoord, maar ik had het nog niet gelezen en dat deed ik dan de volgende nacht. Onmiddellijk daarop startte ik de lektuur van Hugo's tegenpamflet "Gedaan met treuren en zeuren", zodat ik een frisse en gelijktijdige kijk kreeg op de twee. Dit was bijzonder leerzaam en mijn bedenkingen zouden op hun beurt een pamflet kunnen vullen, maar laat me daar nu niet aan toegeven.

Een paar bemerkingsen wil ik u echter wel opdissen en ik hoop dat mijn verhaal niet te eentonig zij, een verwijzing naar vader Multatuli, die Hugo in zijn boekje ook herhaaldelijk gebruikt. De eentonigheid is dan natuurlijk de schuld van de tegenstander, die alsmaar dezelfde verwijten herhaalt, met de automatische dwangmatigheid van een Tibetaanse gebedsmolen, een bij-

zonder geestige vergelijking, wel een beetje à la Sus Verleyen, want Frans Boenders zul je zoiets over Tibet nooit horen zeggen.

In deze tweestrijd heeft Hugo natuurlijke het voordeel van de grondige, ja, fenomenale dossierkennis. Niet alleen is hij, zoals alom bekend, een eminent jurist en kent dus de wetteksten door en door, maar hij heeft ook in de dagelijkse praktijk met niets dan juridische en politieke teksten te maken. Hij begeeft zich doorheen deze materie met het gemak van een spin, die lichtvoetig over haar net tippelt, zonder er zelf in te kleven en zelfs met de akrobatische allures van de gebochelde klokkenluider van Notre Dame, die zich met vermetele vaardigheid over de balken en langs de gebinten van de hoge toren slingert. Het lijkt allemaal zo simpel en het klinkt allemaal zo vanzelfsprekend, dat men er de staats hervorming niet ingewikkeld meer gaat bij vinden, maar probeer maar eens eens alinea van zijn tekst te memorizeren en uit het hoofd na te zeggen, laat staan twee, drie alinea's of een hele bladzijde. En wat moet dat dan worden voor de Vlaamse man met de pet, het wordt nog een hele kluit om hem dat Diets te maken, vergeef de woordspeling.

Er is ook fundamenteel verschil in de inspiratie van de beide amateurs: de ene schrijft visceraal, met het hart en uit verontwaardiging, de andere rationeel, met het brein en uit zelfverantwoording. Beide zijn op papier even welbespraakt, maar de eerst is wat helderder en makkelijker te volgen, zijn beschuldigingen zijn rechtstreeks en eenvoudig, de tweede moet wat langzamer worden gelezen vanwege het meer ingewikkelde juridische jargon.

Waar ik in mijn jeugd, veel eerder de ongeduldige verbeterheid van de eerste zou hebben aangehangen, heeft een levenlange ervaring met de Vlaamse beweging en het nog steeds taai overlevende Belgische feit, mij doen inzien, dat de ratio niet alleen de werkelijkheid dichter benadert, maar ook meer kans heeft, deze te veranderen, zij het dan stap voor stap, met het geduld van de jager en van de visser. "La méthode du saucisson!" zeggen onze Waalse broeders, de droge worst natuurlijk, waarvan men telkens opnieuw flinterdunnen schijfjes afsnijdt, tot ze op is en weg, et voilà.

Besluit? Zodus en zo nodig, komt er na de derde fase, een vierde en na de vierde een vijfde, maar ... zomeren zal't! Dat inzicht, lezer, heeft mij vele jaren gekost, hoe kan het anders. Wellicht zelfs, zullen we de schone voleinding niet meer beleven en moeten we in de levensavond met Henriette Roland Holst belijden: "We zullen u niet zien lichtende vrede ... we zullen niet wikkelen om onze leden, de weke plooi uwer broederlijkheid ..."

Met ironie en met naïef genot, gesteund opeen illusoir leedvermaak, las ik bij Mark, de stelling, als zou de Belgische Staat al volledig zijn afgeschreven en weldra in zijn eigen corruptie en staatsschuld te gronde gaan. Met gevouwen handen en ten hemel geslagen ogen zou ik zo zeggen: "A consummation, devoutly to be wished!" om maar eens Shakespeare te citeren, zoals onze beide auteurs dat ook uitvoerig in hun boekje doen.

Helaas, driewerf helaas, het ziet er veel meer naar uit, dat onze kinderen en kleinkinderen, tenzij we ze de raad geven, te emigreren, die fameuze staatsschuld wel degelijk zullen afbetalen. En die corrupte Staat, die het dank zij het werken, wroeten en sparen van de Vlamingen, economisch zo goed stelt en een sterke munt handhaaft, zal dus in leven worden gehouden door onze eigen volksgenoten, die Mark niet lezen en die Hugo niet volgen, maar van de morgen tot de avond bezig zijn, die's morgens om vijf uur opstaan en op Zondag, al lang geen rustdag meer, met klusjes (zwart) bijverdienen om daarna hun spaarcenten naar de ASLK of het Gemeentekrediet van België te dragen, die er in Brussel en Wallonië allerhande projecten mee financieren.

Zo is het en niet anders, goede flaminganten, vergeet het niet, wij zijn een minderheid en omdat we vinden, hetzij uit koppigheid, hetzij uit rationeel inzicht (weer die twee polen!), dat ons volk tegen eigen beter weten in, moet worden verdedigd en tegen zichzelf moet worden beschermd, zijn we in de grond ... kamikazes, zelfmoordpiloten. Of zoals Christus het zei: "Si quis vult post me venire, abneget semetipsum et tollat crucem suam! Indien iemand mij wil volgen, dat hij zichzelf verloochene en zijn kruis opneme!" Dit mag dan masochistisch klinken, we moeten het aanvaarden, want het is een feit, even goed als het een feit is, dat de fascistische en sadistische macho's er, tenzij wat geweld, toch niets van terecht zullen brengen, vermits ideologisch niet zuiver op graat. Toch bezorgen ze me, terloops gezegd, een hoop comfortabel leedvermaak, als ik zie hoe ze het luie, onvoorzienige Belgische establishment de stuipen op het lijf jagen ... en dat is dan nog maar een begin, maar ter zake.

Briljant advocaat en als pleiter niet onbekend met de theatrale dramatiek van het slotwoord in een assisenzaak, waar dan meestal eerder het hart dan de rede wordt aangesproken, besluit Hugo, zoals Mark, zijn betoog met een "envoi" en het moet gezegd, dat het zijne duidelijk doorweegt, want het is, (bij "envoi" mag wel een franse term) een diepe en aangrijpende "histoire vécue", stuk voor stuk historische waarheid, die de ogen doet tranen en het hart doet bloeden. Het verraadt in hem de dichter, (nog een van zijn bestrevingen), en behoort tot het allerbeste, wat hij geschreven heeft.

Eigenlijk is het een merkwaardige oratio pro domo, die alleen over lijden en vervolging gaat. Een tragisch en paradoksaal slot voor een pamflet dat de lijdzaamheid bij de Vlamingen wil weren en waarin Hugo, Mark precies zijn neurotische masochisme wil verwijten.

Moeten wij derhalve deze vergelijkende beschouwingen beëindigen met een negatief besluit? Wel neen, Weet, dat we ze beide nodig hebben, Mark zowel als Hugo, Hugo zowel als Mark. Weet ook, dat de loop der geschiedenis wordt bepaald, bloedig of niet, door de onstuimige revolutie der massa's of door het koppig volgehouden, geduldige offer van enkelingen. Zo was het al in de tijd van de stem eens roependen ... in de woestijn: "Bereidt de weg des Heren!" Vox clamans in deserto: parate viam domini! Zo is het ook nu nog.

Schept moed, brave getrouwen, flamingant zijn is een roeping, die alléén uitverkorenen te beurt valt! Streeft naar eendracht met uw wapenbroeders! Begrijpt het ongeduld van de enen en de staatkundige oogmerken van de anderen! Zoekt, zonder wanhopig te worden, zij het dan "nec spe, nec metu", uw bezielende troost in het "point n'est besoin d'espérer" van de wijze vader des vaderlands.

Op 2 november 1990 was het 100 jaar geleden dat Mr. Hendrik Bor-ginon werd geboren.

Naar aanleiding hiervan hebben het IJzerbedevaartkomitee, het Verbond VOS, het Verbond van Vlaamse Academici, het Vlaams Pleitgenootschap, de Vlaamse Volksbeweging en het Archief- en Dokumentatiecentrum voor het Vlaams-Nationalisme een Herdenkingscomité opgericht om aan deze gebeurtenis op een passende wijze de nodige aandacht te schenken.

Een Herdenkingsplechtigheid zal plaats hebben op zaterdag 23 maart 1991 om 14.30 uur in de Koninklijke Vlaamse Schouwburg te Brussel. Nadere gegevens over het programma zullen te gelegener tijd worden verstrekt.

Briefwisseling van het Hoofdbestuur

Deze rubriek bevat - vanzelfsprekend - niet alle briefwisseling van het hoofdbestuur. Ze is bedoeld om aan te tonen dat de statutair vastgelegde doelstelling "Vlaams en academisch engagement" geen ijdel woord is.

Om lay-out-redenen werden de aanspreektitel en de ondertekening weggelaten. De brieven die het hoofdbestuur verzendt, zijn altijd ondertekend door de algemeen voorzitter en algemeen sekretaris, soms door alle leden van het hoofdbestuur.

De Heer Wilfried Martens
Eerste Minister
Wetstraat 16, 1000 Brussel

In de loop van 1989 protesteerden meerdere Vlaamse verenigingen tegen de onrechtvaardige verdeling van de subsidies voor klinische biologie voor gehospitaliseerde patiënten (175 fr. per verpleegdag in Vlaanderen, 395 fr. in Brussel en 357 fr. in Wallonië) en tegen de forfaitaire bevrozing van deze verdeling door de toenmalige maatregel van Minister Busquin.

De aanvankelijke hoop dat deze onrechtvaardige toestand spoedig zou worden verholpen werd echter niet bewaarheid. Uit de recente persberichten vernemen wij dat de voor Vlaanderen onbillijke verdeelsleutel slechts minimaal werd verbeterd en dat Minister Busquin een mistgordijn optrekt rond de wijze waarop het nieuwe subsidiebedrag wordt berekend.

U zal wellicht begrijpen dat ons geduld niet eindeloos is en dat wij ons bijgevolg aansluiten bij de eis om de ziekteverzekering te communautariseren en de financiering ervan te laten gebeuren hetzij uit eigen inkomsten van de gemeenschappen, hetzij door de hiervoor beschikbare gelden te verdelen volgens de sleutel van de bevolkingsverhouding. Wij vragen U dan ook, Geachte Heer Eerste Minister, nog vóór het onafwendbare debat over de ganse sociale zekerheid, reeds maatregelen te nemen om de federalisering van de gezondheidszorg voor te bereiden.

Met de meeste hoogachting.

Briefwisseling van het Hoofdbestuur

De Heer Wilfried Martens
Eerste Minister
Wetstraat 16,
1000 Brussel

Het Verbond van Vlaamse Academici (V.V.A.) is van oordeel dat de Koningsfeesten niet uitsluitend aanleiding mogen zijn voor - deze keer - toch wel substantiële strafvermindering ten behoeve van veroordeelden van gemeen recht, maar ook voor algemene maatregelen die de maatschappelijke gevolgen uitwissen voor iedere vorm van repressie voor zuiver politieke vergrijpen tijdens de oorlogsjaren.

Na 45 jaar heeft het geen zin meer oude betwistingen over fout of schuld enerzijds en wettelijkheid van uitzonderingsrechtbanken en -wetgevingen anderzijds opnieuw aan te snijden. Het V.V.A. vindt het trouwens zijn taak niet dit debat te heropenen of daarin een oordeel uit te spreken.

In een staatsstructuur die zo verschillend is van het vooroorlogse België en in een maatschappij die grondig anders denkt, is het echter niet meer te begrijpen dat zovelen nu nog slachtoffer zijn van de politieke repressie.

Het V.V.A. richt zich bijgevolg tot U, Geachte Heer Eerste Minister, als hoofd van de Belgische regering, met het verzoek een initiatief te nemen om dringend een einde te stellen aan deze toestand.

Met de meeste hoogachting.

Aan de Organisatoren van Het Festival van Vlaanderen
B.R.T.
E. Flageyplein 18,
1050 Brussel

Het Verbond van Vlaamse Academici waardeert ten zeerste de inspanningen die U doet voor de verspreiding van hoogstaande muziek in het Vlaamse land.

Daarom zijn wij zo vrij Uw aandacht te vestigen op een element dat bij ons stórend overkwam in een aankondigingsfolder van vorig jaar: het gebruik van anderstalige termen of slogans "Gent is expecting Mozart" en anderstalige artikels zoals dat onder de titel "Nordic-Nordic Music" op p 46 in de hierbijgevoegde folder.

Wij vragen U niet alle anderstalige geijkte termen tot in het absurde toe in het Nederlands te vertalen, doch wel het Nederlandstalig beeld van het, U en ons, dierbare Festival van Vlaanderen zorgvuldig te bewaren door Nederlandstalige termen te gebruiken waar het redelijkerwijze kan en door aankondigen evenals artikels voor een Vlaams doel-publiek in het Nederlands te publiceren.

In de overtuiging dat U wil geloven dat wij door deze vraag niet aan haarklieverij willen doen en dat onze waardering voor Uw organisatie onverminderd blijft bestaan, tekenen wij met de meeste hoogachting.

De Heer Guy Verhofstadt
Voorzitter P.V.V.
Regentlaan 47-48 bus 2,
1000 Brussel

Met genoeg hebben wij vastgesteld dat het partijkongres van de P.V.V. onlangs heeft besloten te ijveren voor een gedeeltelijke federatisering van de sociale zekerheid. Onze vereniging staat inderdaad eveneens op het standpunt dat, door beide gemeenschappen in dit land voor hun financiële verantwoordelijkheid te plaatsen, een zuiniger beheer kan worden gevoerd en eigen klemtonen kunnen worden gelegd.

Wij hopen echter dat het deel van de sociale zekerheid, dat in Uw plan voor federalisering in aanmerking komt, niet beperkt is tot een symbolisch bedrag, doch een zo groot mogelijke fractie zal vertegenwoordigen.

Met de meeste hoogachting,

Mevrouw Frieda Brepoels
Kerkhoflaan 24
3740 Eigenbilzen

Wij hebben in de pers met belangstelling uw diverse initiatieven gevolgd om de Voerstreek te verdedigen tegen frankofone expansiedrang en tegelijkertijd beter in Vlaanderen te integreren.

Als vereniging, die statutair de volledige ontvoogding van ons Volk nastreeft, wensen wij U hiervoor te feliciteren en vragen wij U met aandring in die richting verder te blijven werken. Mogen wij U in dit verband vragen na te gaan of het gerucht korrek is dat in St. Martens-Voeren, in akkoord met het Vlaams Gewest, een Franstalig cultureel centrum gepland is van 40 miljoen en dat de Franstalige Gemeenschapsregering dit bedrag langs een omweg zou ter beschikking stellen? Wil U bovendien, zo dit bericht bevestigd wordt, de nodige stappen ondernemen om dit plan, dat een regelrechte sabotage zou betekenen van de pacifikatie in Voeren, te verijdelen?

Met de meeste hoogachting

De Heer D. Coens
Minister van Onderwijs
Rijksadministratief Centrum
Arcadegebouw-Blok F-6de verd., 1010 BRUSSEL

Onze vereniging hecht veel belang aan de Vlaams-Nederlandse samenwerking. Wij zijn er meer bepaald van overtuigd dat deze samenwerking levensnoodzakelijk zal blijken voor onze gemeenschappelijke Nederlandse taal en cultuur in het komende Europa.

Daarom wensen wij U geluk met de recente ondertekening van het actieprogramma voor het "Gehele Europese Nederlandse Taalgebied" ("GENT") te Delft, waardoor de uitwisseling van Vlaamse en Nederlandse studenten en docenten aan universiteiten en hogescholen zal toenemen.

Anderzijds vragen wij U er nauwlettend op toe te zien dat het Nederlands ondubbelzinnig de onderwijstaal zou blijven aan de Vlaamse universiteiten. Wij wensen namelijk dat onze universiteiten het voortouw zouden nemen in

het behoeden en propageren van onze kultuur in het komende Europa. Bovendien wensen wij niet dat onze universiteiten zich zouden lenen tot het vormen van een asociale kaste die, door het spreken van een andere taal, zou afstand nemen van het "gewone volk", zoals in een nog niet zo verre verleden tijd gebeurde.

Met de meeste hoogachting.

Met deze kan ik U mededelen dat ik de kopie van Uw brief aan Eerste Minister W. Martens betreffende de onrechtvaardige verdeling van de subsidies voor klinische biologie voor gehospitaliseerde patiënten in goede orde ontvangen heb en met aandacht heb doorgenomen.

Ik kan U dan ook mededelen dat ik volledig achter Uw standpunt sta en dat wij alles in het werk stellen om dit wezenlijk te veranderen. Wij zullen dit dossier via H. Schiltz en W. Peeters op de voet blijven opvolgen.

In de hoop U hiermede van dienst te zijn, verblijf ik, met oprechte hoogachting.

Jaak Gabriëls.

In goede orde ontving ik de kopie van uw brief gericht aan de Eerste Minister, betreffende de onrechtvaardige verdeling van de subsidies voor klinische biologie voor gehospitaliseerde patiënten.

Deze problematiek is mij natuurlijk niet onbekend en ik meen dat het PVV-Congres van 17 november jl. een goede stap heeft gezet door te opteren voor een gedeeltelijke federalisering van de sociale zekerheid, precies om dergelijke toestanden uit de wereld te helpen.

Ik dank U voor de toegestuurde informatie en verblijf,

met bijzondere achting,
Guy Verhofstadt.

Betreft :

De subsidies voor klinische biologie voor gehospitaliseerde patiënten.

Hierbij meld ik U de goede ontvangst van het afschrift van de brief aan de Eerste Minister, de Heer W. MARTENS inzake de in rand vermelde aangelegenheid.

Ik deel U hierbij mede dat ik kan aansluiten bij uw bedenkingen.

Overigens heb ik akte genomen van uw mededelingen terzake.

Met de meeste hoogachting,
H. Weckx

Ik moge u met deze heel hartelijke danken voor de kopie van uw brief aan Eerste Minister Wilfried Martens.

Met de meeste aandacht heb ik hiervan kennis genomen.

Met oprechte Bondsgroeten,
Prof. dr. Frans van Mechelen.

De Heer Karel Dillen verzocht mij U te danken voor de toezending van een kopie van Uw schrijven aan de Eerste Minister inzake de subsidies voor klinische biologie en de federalisering van de sociale zekerheid.

Het spreekt vanzelf dat het Vlaams Blok deze eisen steunt.

Met de meeste hoogachting,
Frank Vanhecke secretaris.

VVA-werkgroepen

Werkgroep VVA-prijs Professor Baron Walter Opsomer

Samenstellen van de werkgroep

Voorlopige samenstelling :

Jacques Dennis
Frans Lemeire
Nicole Opsomer
Rudi Pelckmans
Gwijde Steel
Robert Vandenberghe
Cyriel Vannuffelen

De voorlopig samengestelde werkgroep doet bij deze een oproep tot kandidaat-leden :

Objectieven :

1. Bekendmaking van de prijs aan jonge afgestudeerden en laatste-jaarsstudenten en aan de promotoren van universiteitsverhandelingen aan de Vlaamse universiteiten Antwerpen, Brussel, Gent en Leuven met betrekking tot volgende faculteiten : Rechten, Economische wetenschappen, Psychologie en Pedagogie, Politieke en Sociale wetenschappen, Letteren en Wijsbegeerte.
2. Opstellen van een jaarplan voor de verschillende fasen in de prijstoekenning.
3. Opvolgen van de ingezonden verhandelingen.
4. Samenstelling van de jury voor de beoordeling van de verhandelingen.
5. Organiseren van de prijsuitreiking.
6. Bekendmaking van de persoon en de betekenis van Walter Opsomer voor de Vlaamse Beweging.
7. Aanbrengen van ideeën die kunnen bijdragen tot de profilering van het VVA betreffende de kwaliteit van de academische opleiding.
8. Bekendmaking van academische aangelegenheden.

Toelichting :

De voorlopige werkgroep doet een bijzondere oproep tot VVA-leden die reeds ondervinding hebben met het organiseren van prijzen voor verhandelingen. Indien deze personen te weinig tijd zouden hebben zou de voorlopige werkgroep het zeer op prijs stellen suggesties en informatie te kunnen ontvangen.

Doelstellingen en werking van de werkgroep strategie van het V.V.A.

Doelstelling

De werkgroep wordt belast met de uitwerking van een discussiedocument bestemd voor de C.R. en het H.B. van het VVA waarin voor de volgende jaren een voorstel tot actie vervat zit.

Dit document zou volgende elementen moeten bevatten :

A. Een strategisch plan :

Welke doelstellingen willen wij volgende jaren met onze organisatie bereiken ?

B. Een tactisch plan :

Hoe zullen wij deze doelstellingen concreet trachten te verwezenlijken

- Aanpassing statuten ?
- Aanpassing structuur ? Werkgroepen ?
- Welke profilering ?
- Hoe ledenwerving ? ...

Welke middelen zijn hiervoor nodig ?

Werking

Voor de uitwerking van het strategisch plan is het aangewezen te starten met een MARKTSTUDIE.

Op welke markt begeven wij ons ? Wat zijn onze concurrenten en welke producten bieden zij ? Waar is er productoverlapping ? Welk competitief voordeel hebben wij ? Wat is onze graad van succes ? Hoe doen wij aan productbinding ? Welke zijn onze marktsegmenten en hun onderlinge verschillen ? Is er één VVA of zijn er verschillende VVA's ?

Uit deze marktstudie zouden wij een aantal conclusies moeten kunnen trekken. Deze conclusies zullen bepalend zijn voor het stellen van strategische opties en het brengen van een hiërarchie daarin.

Dit strategisch plan dient goedgekeurd alvorens kan overgegaan worden tot de uitwerking van een actieplan.

Wat de timing betreft lijkt het redelijk te voorzien dat de afwerking van een voorstel tot strategische planning zou uitgewerkt moeten zijn rond 31/12/90. De omvang van de omzetting van een strategisch plan in een actieplan kan op dit ogenblik moeilijk ingeschat worden. Een datum voor afwerking kan dan ook moeilijk gegeven worden.

Voor de werking van de studiegroep is het aangewezen een 8-tal mensen bijeen te krijgen. Hoe meer deze op de hoogte zijn van organisatieleer en management, hoe vlotter we zullen kunnen vorderen.

Het is misschien wenselijk op geregelde tijdstippen in coördinatie te voorzien met andere werkgroepen. Aangezien het strategisch denken alle aspecten van de organisatie betreft zou delegatie van deelaspecten van deze werkgroep naar andere werkgroepen tot de mogelijkheden behoren.

Wanneer wordt overgegaan tot omzetting in een actieplan zou het kunnen dat de werkgroep of bepaalde leden ervan gemandateerd moeten worden om te negocieren met andere verenigingen teneinde marktopportunities volledig te benutten. Hierover kan enkel beslist worden na goedkeuring van de strategische opties.

R. Hendrickx

VVA-werkgroep POLITIEK

Doel

- a) opvolgen van de politieke actualiteit
- b) inspelen op de actualiteit om VVA-standpunten kenbaar te maken.
- c) formuleren van een politieke visie en politieke standpunten

Object

- a) de federalisering en de Vlaamse belangen
- b) het cultuurbeleid
- c) politiek t.o.v. universiteiten en universitair

Verantwoording

- a) het VVA moet zich beperken in de opvolging van de politieke actualiteit om 2 redenen
 - het is materieel onmogelijk voor onze vereniging om in alle politieke aangelegenheden standpunten te bepalen
 - het centraal bestuur heeft geen mandaat van de leden en de afdelingen om in ideologische gekleurde discussies een positie in te nemen.
- b) het VVA heeft het recht en de plicht om
 - als Vlaamse vereniging van intellectuelen te waken over de Vlaamse belangen en het goede verloop van de federalisering
 - als culturele vereniging het cultuurbeleid te volgen
 - als vereniging van academici toe te zien op het beleid t.o.v. de universiteiten en de universitair

Werkwijze

- a) een werkgroep bestaande uit één afgevaardigde per afdeling, bepaalt de te volgen lijn en evalueert de werking op regelmatige bijeenkomsten (in aanvangsfase 1 keer in de maand, later misschien beperken tot 1 keer in 2 maanden).
- b) leden van de werkgroep mogen standpunten formuleren en spelen deze door naar de andere leden voor ermee naar buiten getreden wordt.
- c) de werkgroep brengt verslag uit aan het centraal bestuur en legt het de voorstellen over een politieke lijn voor.

VVA Werkgroep programmatie

Doelstelling

Op punt stellen en aktueel houden van informatie over sprekers, animators, gespreksonderwerpen en bezoeken, i.v.m. de activiteiten van de verschillende gouden en afdelingen, om een meer efficiënte en gemakkelijke programmatie mogelijk te maken.

Toelichting

Bij het opmaken van een jaarprogramma, moeten de gouden en afdelingen, op dit ogenblik, te rade gaan bij allerlei instanties voor het vinden van geschikte sprekers, onderwerpen, of bezoeken, of afgaan op voorstellen en ideeën, naar voren gebracht door de leden.

Deze taken zouden er gemakkelijker en efficiënt kunnen uitgevoerd worden, indien deze gegevens centraal zouden kunnen verzameld en opgeslagen worden ten behoeve van alle afdelingen.

Werkwijze

1. Gegevens over sprekers, onderwerpen, bezoeken, enz. opstellen, op basis van documentatie van officiële instanties (Ministerie van Cultuur, ...), verscheidene genootschappen of verenigingen of persoonlijke inbreng.
2. Deze informatie systematisch verspreiden aan gouden en afdelingen (langs sekretariaat) of gedetailleerde informatie verstrekken op individuele aanvraag.
3. Beoordeling verzekeren van sprekers en activiteiten, om als zodanig de gegevensbank ook kwalitatief waardevol te maken.

Voorzitter van de werkgroep :

Cyriel De Herdt

Irislaan 18

2550 Kontich

Tel. 03/458.08.05

Dient het VVA politieke standpunten in te nemen ?

Politieke standpunten innemen is voor culturele verenigingen altijd een hachelijke onderneming, daar ze hiermee het geëigende terrein (nl. het organiseren van culturele activiteiten) verlaat en als amateur geconfronteerd wordt met gehaarde specialisten. Speciaal het niet-zuilgebonden VVA dient op zijn hoede te zijn en zich niet op sleeptouw te laten nemen door bepaalde politieke formaties. Uitgaande van zijn doelstellingen zelf en van het mandaat dat het van zijn leden gekregen heeft, wordt hieronder nagegaan op welke domeinen het VVA bevoegd is tot het leveren van constructieve kritiek op het gevoerde beleid.

In contrast met het Davidsfonds, het Willemsfonds en het Vermeylenfonds stelt het VVA zich sinds zijn stichting uitdrukkelijk als een niet-partijgebonden culturele vereniging op. Dergelijke opstelling wordt dikwijls geassocieerd met een afwijzing van elke deelname aan het politieke debat, daar hiervoor standpunten ingenomen dienen te worden die soms eveneens door bepaalde politieke partijen verdedigd worden. Toch is het VVA steeds opgekomen voor de Vlaamse belangen en pleit het vanaf zijn ontstaan voor een vergaande federalisering van ons land. Feitelijk heeft het VVA altijd al een politiek profiel gehad, maar er tegelijkertijd angstvallig over gewaakt niet terecht te komen in het partijpolitieke vaarwater.

Precies deze houding komt door de voortschrijdende federalisering van de Belgische staat in gevaar. Ze steunde immers op het beklemtonen van de vormgeving van de besluitvormingsprocedures en het overlaten van de besluitvorming zelf aan de verkozen politici ; alleen voor enkele dossiers die overduidelijk de Vlaamse belangen aangingen werd op deze regel een uitzondering gemaakt. Nu de federalisering haar voltooiing lijkt te naderen zou verdere aanwezigheid van het VVA op het politieke forum zo goed als overbodig worden.

Daartegenover staat dat juist nu ingrijpende politieke veranderingen plaatsvinden. Internationaal verdwijnt de discussie tussen de voorstanders van de markteconomie en die van de planeconomie naar de achtergrond, bij gebrek

aan voorstanders van de planeconomie. Als gevolg hiervan zullen de klassieke ideologische tegenstellingen op termijn uitdoven en zal het politieke landschap er totaal anders gaan uitzien. Kunnen academici die zichzelf respecteren, deelname aan het debat over deze ontwikkelingen afwijzen ?

Individuele academici dragen aan deze evoluties bij. Hun inbreng is waarschijnlijk zelfs onmisbaar, alleen al omdat velen onder hen belangrijke maatschappelijk posities bekleden. Impliceert dit dat ook een vereniging van academici het zich kan permitteren politieke uitspraken te doen ?

Als verbond van academici heeft het VVA leden met ideologisch zeer verschillende achtergronden, omdat het VVA het doel heeft academici te verenigen en zo zelf een forum biedt voor discussie tussen de leden onderling. Gezien de verschillende ideologische oriëntaties van de leden, zou het weinig opportuun zijn dat het VVA zelf ideologisch gekleurde politieke standpunten inneemt. Zo zou het VVA niet spreken namens zijn leden, maar namens een deelgroep. Daarom kan het VVA zelf niet participeren aan ideologisch gekleurde politieke discussies, dit in tegenstelling met zijn leden.

Betekent dit dat het VVA zich louter moet toelagen op zijn culturele taak ? Op het eerste gezicht lijkt een positief antwoord op deze vraag onze vereniging voor heel wat mogelijk onheil te behoeden. Toch sluit een radicale keuze voor het beperken van de belangstelling van het VVA tot het culturele domein niet uit dat het VVA met politiek te maken krijgt. Want het is niet omdat het VVA verkiest zich niet met politiek in te laten en zich te beperken tot culturele aangelegenheden, dat politici beslissen zich niet met cultuur in te laten en zich te beperken tot politieke aangelegenheden. Politici menen aan cultuurbeleid te moeten doen en hieruit volgt dat elke culturele vereniging met politieke beleidsdaden geconfronteerd wordt. De belangenbehartiging van het VVA zelf impliceert minstens een toezicht op het cultuurbeleid.

Elke culturele vereniging neemt de facto standpunten in voor of tegen het gevoerde cultuurbeleid, ook op gebieden die niet onmiddellijk met de eigen belangenbehartiging te maken hebben. Dit is trouwens nodig voor de goede werking van democratische instellingen. Democratie is superieur aan de andere politieke systemen, precies omdat bevoegde burgers en verenigingen kritiek kunnen uiten op het gevoerde beleid, waardoor correcties mogelijk worden. Burgers en verenigingen dienen dan ook de politici in hun beleidsdaden te controleren. Wanneer democratisch verkozen mandatarissen ongestraft blunderen is dit een teken dat de burgers onvoldoende con-

trole uitoefenen. Het behoort dan ook tot de taak van het VVA net als elke andere culturele vereniging het cultuurbeleid op te volgen. Hiermee is een eerste domein gevonden waarop het VVA zich kan en moet profileren.

Zijn er andere terreinen waar het VVA zich met de politieke beleidsdaden moet inlaten ? De belangenverdediging van zijn leden is vanzelfsprekend een taak van een vereniging. Zo dient een verbond van academici het politiek beleid t.o.v. de universiteiten en de universitaireen nauwgezet te volgen en waar nodig kritiek te leveren of voorstellen te doen. Dit is een tweede domein waar de doelstellingen van het VVA tot politieke keuzes nopen.

Vlaamse academici hebben de bekwaamheid en bijgevolg in een democratisch bestel ook de plicht waakzaam toe te zien of de belangen van het Vlaamse volk niet geschaad worden door vergissingen, nalatigheid, onkunde of inhaligheid van de politici die de belangen van hun Vlaamse kiezers horen te verdedigen. Het VVA heeft zich tot hiertoe toegespitst op de realisatie van de federalisering in de hoop hiermee een politieke structuur voor te staan die de belangen van de Vlaamse burgers het beste dient.

Op het eerst gezicht is er grote vooruitgang geboekt. De federalisering van België lijkt definitieve vorm te krijgen. Toch blijft het twijfelachtig of de voor Vlaanderen essentiële derde fase tijdig en behoorlijk uitgevoerd wordt. Het gevaar voor bevoegdheidsoverlapping blijft de federalisering hypothekeken. Daarnaast rest de vraag of de federalisering wel ver genoeg gaat. Het argument van sommigen dat het behoud van een nationale sociale zekerheid noodzakelijk is, omdat anders de Belgische staat slechts de beheerder wordt van een kolossale schuld, snijdt geen hout. Ook de financieringsmechanismen van de deelstaten kunnen verbeterd worden. Tenslotte dienen we erop toe te zien dat de Vlaamse deelstaat beter beheerd wordt dan de Belgische staat.

Federaliseren op zich lost geen enkel concreet probleem op, het levert slechts structuren waarbinnen betere oplossingen tot stand kunnen komen, doordat bepaalde conflicthaarden geëlimineerd worden.

Spijtig genoeg lijkt het erop dat de Vlaamse deelstaat aangetast is door de Belgische ziekten en ook fluistert men dat de "despoten van de Jozef II-straat" aan een ongehoorde centralisatiezucht leiden. Waarschijnlijk blijft het traditionele domein waarop het VVA steeds luid zijn politieke stem liet weerklinken nog lange tijd een terrein voor onze belangstelling.

De aard van het VVA en van democratische politieke instellingen zelf leiden tot de conclusie dat het VVA de taak heeft de politieke besluitvorming op drie terreinen waakzaam te volgen. Als culturele vereniging moet het cultuurbeleid opgevolgd worden, als vereniging van academici moet het beleid t.o.v. de universiteiten onder de loep genomen worden en als Vlaamse vereniging moeten we toekijken dat de Vlaamse belangen niet verkwanseld worden en dat de staatsvorming tot een werkzame Vlaamse deelstaat leidt.

Oproep: mensen die zich interesseren voor deelname aan de werkgroep politiek kunnen contact opnemen met hun afdelingsvoorzitter.

ir. M. Van Dongen

Het aktiekomitee Vlaanderen '90
organiseert een tweede nationale
manifestatie in Brussel
op 28 april 1991.

Algemene ledendag Kortrijk - 9 maart 1991 : gedetailleerd programma

Op zaterdag 9 maart 1991 organiseert de Afdeling Kortrijk de jaarlijkse algemene ledenvergadering. Ze staat in het teken van de jubileumviering van de organiserende afdeling. Op de algemene ledendag worden **alle** leden uitgenodigd, ongeacht de afdeling waartoe ze behoren. De ledendag bewijst ieder jaar opnieuw dat de V.V.A.-afdelingen geen eilandjes op zich vormen maar delen van een groter geheel met gezamenlijke doelstellingen en verwachtingen.

De afdeling Kortrijk heeft een modulair programma opgebouwd. De kern van de dag vormt de academische zitting in het Stadhuis rond het thema: "Taalgebruik en talenkennis van de universitair geschoolden in opleiding en werkring". De academische zitting wordt voorafgegaan en gevolgd door een aantal optionele modules die u naar keus een halve of een volledige dag in en rond Kortrijk houden. Voor ieder wat wils dus. U vindt hieronder een gedetailleerde beschrijving van het volledige programma. Met vragen kan u op het sekretariaat van het VVA, Afdeling Kortrijk terecht.

● Onthaal

10.00 u. of 13.00 u. :

Samenkomst in Hotel Darmier, Grote Markt 41, 8500 Kortrijk. Het Hotel Darmier is één van de oudste hotels van België. Zijn verleden gaat terug tot de 14de eeuw. De prachtig gerestaureerde rokokogevel is twintig jaar ouder dan de Franse Revolutie en één van de historische trekpleisters van de Kortrijkse Grote Markt.

Het uur van ontvangst hangt af van het door u gekozen bezoek. We verwelkomen u met een kop koffie en een uitgebreid koffiekoekenbuffet.

● Cultureel, Wetenschappelijk of Bedrijfsbezoek

10.30 u. of 13.30 u. :

Vertrek naar de door u gekozen bestemming. Kiest u voor het dagprogramma (ontvangst om 10.00 u.) dan vertrekt u naar Doornik of Rijsel. Opteert

u voor het namiddagprogramma (ontvangst om 13.00 u.), dan heeft u de keuze tussen een stadsbezoek, een bezoek aan het Vlasmuseum, aan het kasteel van Baron de Béthune, aan de Universitaire Campus of aan Beaulieu Wielsbeke. We lichten de verschillende opties wat nader toe :

1. Bezoek aan Rijsel

We bezoeken naast het nieuwe Rijsel eveneens de oude beurs, de oude stad met de Hospice Comtesse en het museum met o.a. werken van de Vlaamse en Hollandse school : Dirk Bouts, Rubens, Jordaens, Van Dyck, Ruysdael ; ook mooi keramiek en meubels.

2. Bezoek aan Doornik

We bezoeken de kathedraal met vijf torens, één der merkwaardigste bouwwerken van de westerse kunst, en zijn kerkschat. Daarna bezoeken we het museum van schone kunsten met werken van Van der Weyden, Gossaert, Manet, Ensor, De Braeckeleeer e.a. We besluiten het bezoek met een wandeling door de oude stad.

3. Het Vlasmuseum

Zuid-West-Vlaanderen was ooit het centrum van de vlasnijverheid. Alle informatie die aan die periode herinnert, is verzameld in het Nationaal Vlasmuseum. Konservator Bert Dewilde leidt u rond. Daarna is er een korte wandeling voorzien rond de universitaire campus.

4. Het klassieke Kortrijk

Onder kundige begeleiding van een VVA-lid, bezoekt u de O.-L. Vrouwkerk, St. Maartenskerk, Begijnhof, Stadhuis, Broeltorens, O.-L.-Vrouw Hospitaal, Het Stedelijk Museum. U krijgt woord en uitleg over de historische achtergronden van de Guldensporenslag van 1302.

5. Ten Huize van... Baron de Béthune

Het landhuis, waar we te gast zijn, lijkt vanuit een vliegtuig op een gouden speldekop middenin het groen, geschilderd in krachtig geel alsof het een Italiaanse villa betreft. Het is geen kasteel maar een zomerhuis of "seconde résidence". Tijdens de winter woonde men in Kortrijk. De Grote Markt is amper twintig minuten te voet. Het landhuis werd gebouwd rond 1800 in Directoire stijl. De binnenhuisarchitectuur is grotendeels van dezelfde tijd hoewel de evolutie naar de Empire reeds merkbaar is. Er hoort ook een snuifje exotisme bij, want de ontdekking van Pompeii en Herculaneum en de campagne van Napoleon naar Egypte verrijkte de architectuur met vreemde elementen. De

versieringen met sfinksen, leeuwen en zwanen werden rechtstreeks uit de oudheid geplukt. Op het dak pronkt een sierlijke belvédère, zodat de zon tot in het hart van het huis schijnt.

6. Bezoek aan de Universitaire Campus

De K.U.L. Campus Kortrijk maakt integraal deel uit van de K.U. Leuven. Zo biedt de Campus Kortrijk in haar 26jarig bestaan een eigen combinatie van eeuwenoude traditie en van jonge dynamiek, van wetenschap, cultuur en onderwijs. We bezoeken het universitaire dorp en het IRC (Interdisciplinair Research Centrum). Het IRC biedt de professoren en het wetenschappelijk personeel van de fakulteiten Geneeskunde en Wetenschappen de onmisbare infrastructuur voor wetenschappelijk onderzoek gestructureerd rond een aantal projecten. Ze hebben meestal een biologisch-medische oriëntatie ; enkele horen thuis in de wiskunde-fysika-richting. Prof. Paul Busselen, voorzitter van het IRC zorgt voor de rondleiding.

7. Bedrijfsbezoek - Beaulieu Wielsbeke

Zijn vooruitstrevende technologie, zijn optimale rationalisatie, zijn continue research en polyvalent en compleet aanbod maken van Beaulieu 's werelds bekendste en meest prestigieuze naam in de "Helmtektiel-" en "Floorcoverings-" industrie. Beaulieu biedt immers het grootste en meest complete aanbod inzake getuft kamerbreed tapijt, geweven tapijt, naaldvilt, PVC vloerbedekking, badkamertapijten, tekstielbehang, meubelstoffen. Daarnaast produceert de groep ook nylon BCF tekstielgarens en -vezels voor tapijt- en kledingsindustrie, evenals polypropyleengarens en -vezels. We zijn op bezoek bij Beaulieu Wielsbeke waar we de tufting- en de naaldvildafdeling bezoeken.

● Akademische zitting

Alle bezoeken worden omstreeks 15.30 u. afgerond. Om 16.00 u. begint in de Gotische Zaal van het Stadhuis de academische zitting.

- Verwelkoming door Marc Verlerberghe, namens het Verbond van Vlaamse Academics, Afdeling Kortrijk.
- Toespraak door Prof. Eric Ponette, Algemeen Voorzitter van het Verbond van Vlaamse Academics.
- Akademische zitting met als onderwerp : "Taalgebruik en talenkennis van de universitair geschoolden in opleiding en werkring."

dr. fil. Frans Debrabandere

prof. dr. Stijn Verrept

lic. fil. Hugo Vanhove

Moderator : lic. fil. F. Mollet.

De academische zitting wordt opgeluisterd door het "Johan Joachim Quantz kwartet" dat drie fluitkwartetten van W.A. Mozart brengt. Het Johan Joachim Quantz kwartet zijn:

Yves Gazelle - Fluit
 Kristien Devolder - Viool
 Annemie Vercauteren - Altviool
 Marcel Lequeux - Cello

- De Stad Kortrijk biedt na afloop de aanwezigen een receptie aan.

● Souper en avondfeest

20.00 u.

Ontvangt in Hotel Damier voor souper en avondfeest.

MENU:

Verse Roze Zalmoot met Saffraansausje
Duivelsgebraad op Kortrijkse wijze
Peer "Fine Bouche"
Mokka en versnaperingen
Kaapse Wijn, Sauvignon Blanc '87
Castillo de Molina '85 (San Pedro - Chili)

23.00 u.

Avondfeest met dansgelegenheid, cocktailbar en pianobar.

● Algemene informatie

Sekretariaat

Verbond der Vlaamse Academici, AL 1991
 p/a Mevr. Calewaert
 St-Martens-Latemlaan 18, 8500 Kortrijk
 Tel. (056)21 18 77

Op 9 maart is het sekretariaat te bereiken in
 Hotel Damier op tel. (056)22 15 47

Inschrijving

Door terugzending van de bijgevoegde antwoordkaart naar het sekretariaat.
 Inschrijving wordt pas definitief na ontvangst van de storting.

● Sponsoring

De hiernavolgende instellingen toonden een daadwerkelijke belangstelling voor het Verbond der Vlaamse Academici. Het is dank zij hun steun dat de Algemene Ledendag op luisterrijke wijze kan georganiseerd worden.

- Beaulieu Wielsbeke n.v.
- HBK Spaarbank n.v.
- Kredietbank n.v.
- K.U.L. Campus Kortrijk (K.U.L.A.K.)
- Labonorm n.v.
- Mirodan n.v.
- Parisbasbank n.v.
- Plastivan n.v.
- Postuniversitair Centrum West-Vlaanderen
- Stad Kortrijk

We danken hen in naam van al onze leden voor hun medewerking.

● Bijdrage

	Betaling	
	voor 15.02.91*	na 15.02.91*
Dagprogramma (daguitstap, academische zitting en receptie)	800,-	1.000,-
Namiddagprogramma (namiddaguitstap, academische zitting en receptie)	500,-	700,-
Volledige dagprogramma (daguitstap, academische zitting, receptie, souper en avondfeest)	1.750,-	2.000,-
Volledig namiddagprogramma (namiddaguitstap, academische zitting, receptie, souper en avondfeest)	1.500,-	1.750,-
Souper en avondfeest	1.300,-	1.500,-
Avondfeest	400,-	500,-

* Prijsaanpassing te wijten aan bijkomende organisatiekosten.
 Postdatum van inschrijving geldt als bewijs.

● Betaling

Door het overeenkomstig bedrag te storten op rek.nr. 880-3199551-53 (HBK)
 t.n.v. VVA-Ledendag Kortrijk.

● Annulering

bij annulering voor 28.02 : 75 % terugbetaling
bij annulering na 28.02 : geen terugbetaling mogelijk.

● Parkeren

Parking Dam, nabij de Broeltorens (A17 of E17, afrit Kortrijk-Zuid, richting centrum, voorbij de Grote Markt tot aan de Leie).

● Kledij

Stadskledij. Opschikkamers zijn ter beschikking in het hotel.

● Hotelreservering

Hotel Damier - Grote Markt 41, 8500 KORTRIJK
Tel.(056) 22 15 47 - Fax (056)22 86 31

Kamerprijzen	1 pers.	2 pers.
Kamer met ontbijt	3.500,-	5.000,-

Indien u wenst te overnachten, kan u op bovenvermeld adres een kamer reserveren. U dient dan wel zelf met het hotel contact op te nemen.

Hoe het in Kortrijk begon 25 jaar geleden

25 jaar VVA Kortrijk schetsen, de stapstenen leggen van de groei en bloei ervan, eerbiedig en schroomvol de ervaringen van hen die het allemaal meeleeften benaderen, is een heel kiese onderneming. Vooral de wetenschap dat ondergetekende het bijlange niet allemaal meemaakte, maakt de onderneming er niet eenvoudiger op. Toch snuift hij al enkele jaren die bijzondere sfeer in de afdeling Kortrijk, enigszins beroepsmisvormd luistert zijn ene oor steeds naar datgene wat voorafging. Misschien is precies die gezonde afstand de uitgelezen voorwaarde om de juiste klemtonen te leggen. De hoop dat wie meewerkte en meeleeftde er zich in herkent staat in ons opzet centraal.

Wanneer in 1966-1967 de strijd om Leuven het hevigst oplaaide wilde het VVA hierin terecht een wezenlijke rol spelen. De vereniging groepeerde immers op de meest uitgesproken wijze de Vlaamsvoelende academici en de oud-Lovanienses waren sterk vertegenwoordigd. Het algemeen bestuur voelde de noodzaak om de gelederen te sluiten ; minder bloeiende gouwen dienden een pint vers bloed toegediend. Dit was het geval met de VVA-gouw West-Vlaanderen. Hoewel deze gouw jarenlang een sterke bloei had gekend, was er na 1954 een steevast recessie waar te nemen. De kwestie Leuven werd een keerpunt ; de herbronning diende zich aan. Algemeen voorzitter, Prof. W. Baron Opsomer, nam de jonge medicu André Vanlerberghe onder de vleugels en gaf hem de opdracht Academisch West-Vlaanderen te ontginnen. Kortrijk werd het bruggehoofd ; er werd druk vergaderd met apotheker Jef Coornaert, ingenieur Raf Debie, econoom Bob Vlieghe en seniores als de medicus Karel Goddeeris en advocaat Albert Leuridan. Het groepje nam garanties voor een dynamische aanpak : strikte bestuursfuncties kwamen er niet en zo werd de noodzakelijke flexibiliteit gegarandeerd. André Vanlerberghe werd als coördinator aangeduid. De geschiedenis van de afdeling Kortrijk bewijst dat dergelijk systeem succes garandeert ! Wie verantwoordelijkheid opneemt, draagt ze ; wie zijn engagement wenst over te dragen, kan dit zonder paleisrevoluties te ontketenen. Het vertrouwen werd niet beschaamd ; aan het eind van het eerste academiejaar was het ledenaantal opgelopen tot 204 academici. De voortrekkers kregen versterking. Germanist Frans Ballegeer, Jurist Leo Mayens, tandarts Jaak Stichelbaut en ingenieur Geo Pil engageerden zich ! Het moet in die pioniersjaren een échte leef- en streefge-meenschap geweest zijn. Het VVA broeide, bruipte, brouwde in West-Vlaanderen. Naast het inrichten van de klassieke culturele en wetenschappelijke voordrachten en de organisatie van talrijke uitstapjes en autobezoektochten, was er

eveneens de zeer actieve deelname aan Vlaamse manifestaties. De basisopdracht, de West-Vlaamse VVA-gouw nieuw leven inblazen, verloor men niet uit het oog. Oostende werd gesticht in 1968, Roeselare in 1969, Brugge en Ieper in 1970. Buiten de provincie werden de volgende afdelingen opgericht: Vlaamse Ardennen, Aalst, Land van Waas en Meetjesland. De afdeling Gent werd vernieuwd.

De algemene ledenvergadering van 1976 vond in Kortrijk plaats; een nieuw en krachtig VVA kon voorgesteld worden.

De werking van de jubilerende afdeling in detail beschrijven, is onmogelijk. De afdeling kwam tijdens het winterseizoen 6 tot 7 maal bijeen. De onderwerpen van de avondvoordrachten vertoonden een ruime belangstelling. Kunst, literatuur, geschiedenis, maatschappelijke beschouwingen, economie, politiek enz. kwamen op het programma. De brede waaier van onderwerpen zorgde ervoor dat ieder eens aan zijn trekken kwam. De participatie aan theater- en muziekvoorstellingen en het bezoek aan musea verhoogde de vriendschapskansen. Tijdens de zomermaanden werd de band tussen de leden levendig gehouden door het inrichten van fietstochtjes, wandelingen en stadsbezoeken. Een zeer sterk gewaardeerd initiatief vormen de tweewekelijkse avondfietstochtjes in de lente en de zomer.

In de schoot van de afdeling Kortrijk werd er op 1 oktober 1987 een jongerenafdeling opgericht. De bedoeling is de jongere academici toe te laten een eigen dynamiek te ontplooiën en parallel aan het algemeen afdelingsprogramma eigen aksenten te leggen. In de praktijk groepeerde de jongerenafdeling de Kortrijkse leden tussen 25 en 30 jaar. In vier jaar tijd verviervoudigde het ledenaantal tot 200 leden. Het jongerenprogramma speelt in op de wensen tot diversiteit. Vele jongere afdelingsleden zijn nog geen drager van de sociale engagementen, die het de oudere leden moeilijk maken om frequent te participeren. Door een bijzonder rijk programma worden de jongeren in een groepsdynamische aanpak tot VVA-engagement gebracht. Het flexibele aanbod zoemt zeer snel in op culturele manifestaties als concerten, tentoonstellingen, toneel, film enz... Ook zijn er de traditioneel terugkerende programmapunten die de gezellige atmosfeer bevorderen; zo kluiven de jongeren ieder jaar ribbetjes en hebben ze hun jaarlijkse picknik. Een jaarlijks reisje behoort tot het steevast aanbod. Wel gaat het ieder jaar wat verder: van Amsterdam naar Trier, dit jaar naar Egypte!

15 jaar na de vorige algemene ledendag in Kortrijk, staat de afdeling Kortrijk er nog steeds jong en sterk bij.